

#1/2021 • 177. ÅRGANG

BDMNYT

BRØDREMENIGHEDENS DANSKE MISSION

SKABE **POSITIVE**
FORANDRINGER

MED ÉT **MÅL**

SAMMEN OM
OPGAVEN

KLÆDES **BEDST**
MULIGT PÅ

BDMnyt udgives af
Brødremenighedens Danske Mission

REDAKTØR

Jens Peter Rejkjær
tlf. 3529 4820

REDAKTION

Tine Elmelund Christensen
Jens Peter Rejkjær
Martin Højgaard Jensen
Rebekka Brødsgaard Knudsen

OPLAG

2.600

Udkommer:

Feb. • juni • sept. • dec.
ISSN 0901 • 330X

TRYK

Øko-Tryk, Skjern

LAYOUT

Helle Høeg

FORSIDEFOTO

Halfdan Toldam Korsgård

Brødremenighedens Danske Mission
Nørregade 14
6070 Christiansfeld
tlf. 3529 4820
Hjemmeside: www.bdm-dk.dk
E-mail: bdm@bdm-dk.dk

Gaver kan indbetales på:
MobilePay 36945
Bank 0994 - 4672131928
Giro 4006666

Formand
Jørgen Bøytler
tlf. 7456 1420

General- og missionssekretær
Jens Peter Rejkjær
tlf. 3529 4820

Økonomimedarbejder
Palle Byg
tlf. 3529 4820

Indsamling og information
Martin Højgaard Jensen
tlf. 3529 4820

Ungdomssekretærer
Tine Elmelund Christensen
tlf. 2069 3474

Emma Nørgård Kristoffersen
tlf. 2288 4529

AF JØRGEN BØYTLE,
FORMAND FOR BDM

Mission i en politisk verden

Vi blander ikke religion og politik, BDM er apolitisk i forhold til partipolitik. Men vi lever i en politisk verden, og dette forhold kommer meget tydeligt frem i en tid, hvor Covid-19 sætter dagsorden overalt i verden.

Vi oplever det i BDM på det praktiske plan, at det er vanskeligt i Danmark at nå ud og møde mennesker på grund af forsamlingsrestriktioner. Vi kan ikke besøge partnere i den udstrækning, der er nødvendig. Vi oplever restriktioner, der begrænser afholdelse af gudstjenester.

I de lande vi arbejder i, rammer Covid-19 endnu hårdere, undtaget Tanzania, der officielt stort set ingen Corona har. I lande som D. R. Congo, Burundi, Rwanda og også Albanien giver virussen store udfordringer.

Pandemien betyder restriktioner i alle lande, og det betyder, at regeringer får eller tiltager sig en usædvanlig høj grad af magt til at indskrænke personlig frihed. I Danmark har vi stadig udpræget tillid til, at de rigtige restriktioner indføres, om end det er vigtigt at være på vagt.

Mange andre steder, også de steder, hvor BDM arbejder, udnytter myndighederne muligheden for at begrænse menneskers muligheder. Skrøbelige demokratier bliver mere skrøbelige og sættes tilbage.

Pandemien har en forstærkende virkning på indskrænkning af menneskerettigheder, herunder retten til tros- og religionsfrihed. Nationale økonomier begrænses, det betyder øget fattigdom. Børn kommer mindre i skole, hvilket kan være katastrofalt i fattige lande. Mennesker dør, dvs. at også Brødrekirkerne mister brødre og søstre.

Kirkens rolle bliver vigtigere. Det bliver endnu vigtigere, at vi som BDM har mulighed for at støtte vore samarbejdspartnere. Presset i samfundet smitter af på kirkerne, også i økonomisk formåen. Vi er taknemmelige for, at pandemien ikke betyder nedlukning af støtte til BDM.

Vi må bede for verden. Tak at I husker BDM, også når vi i Danmark er i en svær situation.

AF JENS PETER REJKJÆR, GENERAL- OG MISSIONSSEKRETÆR

FRA KØBENHAVN TIL SIKONGE

Familien Toldam Korsgård flytter fra millionby i Danmark til landsby i Tanzania

I begyndelsen af januar rejste ægteparret Mia (38) og Michael Toldam Korsgård (39) og deres tre drenge, Halfdan, Vilfred og Eskil til Sikonge i Tanzania. De skal bistå Brødrekirken og BDM i en række opgaver blandt andet rådgivning, analyse, udviklingsprojekter, sundhedsarbejde, uddannelse, hospitalsadministration og renovering af bygninger.

Udsendt fra Nørrebro

Udsendelsesgudstjenesten blev afholdt den 22. november 2020 i Kristuskirken på Nørrebro i København. Familien er en del af baptistkirken Regen/Kristuskirken. Det blev en meget festlig eftermiddag med blandt andet prædiken af Jørgen Bøytler og sang af kirkens præst, Henrik Nissen, da der ikke kunne være menighedssang på grund af Covid-19. Ud over de officielle hilsner fik de man-

ge fremmødte mulighed for at skrive en personlig hilsen på de brevkort, der var placeret på den enkelte stol.

Træder ind i historien

Lige siden 1920'erne har BDM i og ud fra Sikonge haft et vidt forgrenet samarbejde om spedalskheds- og hospitalsarbejde, bibelskole og håndværkerskole med mere. Familien Toldam Korsgård træder således ind i rækken af udsendte medarbejdere, som rejser ud for at skabe positive forandringer sammen med Brødrekirken i Østafrika.

Mia er uddannet sociolog med fokus på fattigdom, migranter og udviklingslande. Hun har før arbejdet med udviklingsprojekter bl.a. i Kenya. Fra stillinger i Caritas og Danske Kirkers Råd har hun også erfaring med migrant-, klima- og miljøarbejde. Michael er arkitekt og industriel designer og har

12 års erfaring med produktudvikling i Kvadrat Soft Cells. Han er særligt optaget af bæredygtighed og udvikling, der gør en forskel for mennesker.

Unge hjælper til

Mia og Michael rejste i 2004 ud som volontører for BDM i Tanzania. Allerede her blev lysten vakt til at vende tilbage igen en dag. Med til Sikonge følger tre nye unge volontører, som skal hjælpe til med at passe og undervise parrets tre drenge. Det er Frederik Ørskov fra Aarhus, Linnea Brinkmann Thomasen fra Åbybro og Christina Vejen Knudsen fra Aarhus.

Det er vigtigt, at vi er mange, der omslutter Mia og Michael og deres tre drenge i forbøn. Det er afgørende for, at de selv bliver velsignet i opgaverne og bliver en velsignelse for det folk, de rejser ud for at tjene.

Følg, støt og bed for familien Toldam Korsgård

Giv på MobilePay 36945, Bank 0994 - 4672131928 eller online på www.bdm-dk.dk. Skriv »TK-Sikonge« i tekstfeltet.

Følg dem på Facebook og Instagram (søg på BDM+Sikonge) eller tilmeld dig nyhedsmails på www.bdm-dk.dk

AF TINE ELMELUND CHRISTENSEN, UNGDOMSSEKRETÆR

PÅ LUSANGI BIBLE COLLEGE TRÆNES KIRKENS EVANGELISTER

Det siges, at ordet Lusangi stammer fra Tanzania og betyder fællesskab. Lusangi Bible College er navnet på den bibelskole, som bliver drevet af Brødrekirken i byen Sikonge i det centrale Tanzania

Når man går ind på den over 60 år gamle bibelskoles grund, er det da også følelsen af fællesskab, der først møder en. Bag hovedbygningen med den karakteristiske buedgang, ligger en lille gårdsplads, hvoromkring de resterende bygninger er centreret, både sovesalene og kirkebygningen. Her har skolens elever deres daglige gang under deres uddannelse til evangelister.

Grundlagt på dansk initiativ

Da bibelskolen i 1959 blev grundlagt med støtte fra BDM og Luthersk Mission, var der 25 studerende. I dag kan der være op til 36 studerende, nogle fra området omkring Sikonge, andre langvejsfra. Til fælles har de et ønske om at blive evangelister og føler et kald til at tjene kirken. I to år har de deres hverdag på Lusangi, hvor de modtager undervisning, spiser deres måltider, sover og deltager i aktiviteter på skolen og i kirken.

Præster som undervisere

De evangeliststuderende på bibelskolen får undervisning af præster, som arbejder på stedet. En undervisning, som skal forberede dem til det arbejde, de møder efter endt uddannelse, hvor de kommer til at prædike i byer og landsbyer i områderne, hvor de kommer fra. I øjeblikket er der fem lærere tilknyttet bibelskolen, hvoraf fire er præster. På bibelskolen bliver eleverne blandt andet undervist i troslære, kristendom og evangelisation. De bliver også uddannet i at kunne lede en gudstjeneste, blandt andet gennem undervisning i liturgien. Derudover får eleverne mulighed for at lære engelsk og computerbrug, mens de er på skolen. Det er færdigheder, som kan komme dem til gode senere i deres arbejdsliv.

Teori og praktisk øvelse

På Lusangi bliver de evangeliststuderende ikke kun udrustet i form af teore-

tisk undervisning. De får også praktisk erfaring gennem forskellige arbejdsopgaver i menighederne i området. På søndage tager eleverne ud til landsbyens hospital og holder andagt for de

» Med ét mål: at mennesker må møde Jesus

indlagte. Evangelisterne synger sange, læser og prædiker Guds ord for dem. På bibelskolen møder man et fællesskab, bestående af mennesker, som har valgt at give deres liv til at tjene kirken, og med ét mål: at mennesker må møde Jesus. Det er noget, der sætter sit præg på et fællesskab og på Lusangi.

AF TINE ELMELUND CHRISTENSEN, UNGDOMSSEKRETÆR

BAG OM LEDEREN

Lusangi bibelskole har siden 2013 været ledet af rektor Daniel Kikoma. Han har på mange måder været med til at forme, hvordan bibelskolen er i dag. Hvilke udfordringer er de største, og hvilke ting glæder han sig over på stedet?

Daniel Kikoma blev i sin tid selv uddannet på bibelskolen Lusangi Bible College. I dag har han sin daglige gang på stedet som rektor. Han er bosat lige ved siden af skolen med sin kone, Suzana, og to af deres i alt fire børn.

Flere års studier

Selv har Kikoma flere års studier bag sig, for at nå dertil, hvor han er i dag. Efter grundskolen til og med 7. klasse og en uddannelse i kommunikation, begyndte han i 1998 at læse evangelisation på Lusangi Bible College i Sikonge. Han fortsatte senere med at læse en Diploma i teologi, som han færdiggjorde i 2011. I dag underviser han på bibelskolen i lederskab, ægteskab og i Brødrekirkens historie.

Økonomien er udfordret

På bibelskolen er der både udfordringer og glæder. »Bygningerne har været her i lang tid og er derfor slidte. Vi forsøger at renovere dem, men kort tid efter at vi har repareret noget, er der noget andet,

som er blevet meget slidt,« fortæller Kikoma om en af de udfordringer, han møder i sit arbejde som leder af Lusangi. Kikoma har dog planer for, hvordan han kan imødekomme nogle af udfordringerne. En af dem er at skaffe skolen en maskine til at male mel. »Det ville både være hjælpsomt på skolen, men Lusangi ville også kunne blive et sted, hvor beboerne i området kunne komme og male deres korn. På denne måde kan skolen tjene penge og derved afhjælpe nogle af problemer, som kræver en bedre økonomi.«

Elever vækker glæde

På samme måde som Kikoma selv læste videre til præst efter sin evangelistuddannelse på Lusangi, er det også noget, som nogle af eleverne gør i dag. »Jeg glæder mig over at se, at vi har elever, som fortsætter med teologistudierne, og bliver præster. Siden jeg blev rektor, har vi haft ni, som i dag er præster. Det gør mig stolt«, siger Daniel Kikoma.

Sammen med de øvrige lærere på Lusangi brænder han for at eleverne må tjene evangeliet, når de kommer ud i deres arbejde. Selvom eleverne er færdiguddannede, understreger Kikoma, at de forsøger at være dem til fortsat støtte bagefter: »Når eleverne er færdige her på skolen, så tager de ud og prædiker evangeliet, nogle i landsbyerne, andre i

byerne. Hvis de mister modet, opmuntrer vi dem igen til at tjene kirken.« Lusangi Bible College er også på den måde et vigtigt sted til at få uddannet dygtige evangelister, som kan sprede evangeliet i Tanzania.

Støt Lusangi Bible College

Vil du støtte Lusangi Bible College med fripladser til flere elever og renovering af tre lærerboliger i 2021?

Giv på MobilePay 36945 eller Bank 0994 - 4672131928. Skriv »Lusangi« i tekstfeltet.

Fire fik friplads

I 2020 fik fire af de 28 studerende økonomisk friplads på Lusangi Bible College med støttekroner indsamlet i Danmark. Bibelskoleelever med fattige vilkår, som ellers ikke ville have fået muligheden for at blive uddannet som evangelister i Brødrekirken i Vesttanzania.

Sidst på året ansøgte bibelskolen BDM om økonomisk støtte til renovering af tre nedslidte lærerboliger. En tredjedel af beløbet er blevet doneret af Ringkøbing Y's Men's Club.

Af JØRGEN BØYTLE, PRÆST I BRØDREMENIGHEDEN OG BDMs FORMAND

EN NY ÆRA FOR BDM

BDMs formand Jørgen Bøytler beskriver i serien »100 år i dansk mission« BDMs udvikling gennem et århundrede. Fra begyndelsen i 1920 frem til i dag. Her udfolder han den nye æra i missionsarbejdet, som tager fart i 1980'erne

Hvor BDM i sine første godt 60 år så sig som et missionselskab, der sendte allehånde medarbejdere til Unyamwezi til at »køre kirken«, ser BDM sig fra 1980'erne mere og mere som en organisation, der kan tilbyde medarbejdere til løsning af specifikke opgaver. I denne proces bliver Brødre Kirkens grundlæggende værdier vigtige: Det handler om, at vi er brødre og søstre, vi er lige, vi er »ndugu« og vi er sammen om opgaven – at forkynde Kristus til mennesker med mund og hånd.

Bindeledet

I dag har BDM et begrænset antal missionærer ude. De er efterspurgt, de har mulighed for at tilføre kvalitet til kirken og de fungerer som bindeled mellem kirken i Tanzania og andre steder, og den danske kirke herunder Brødre menigheden. Det er stadig ønskeligt også at have missionærer, som kan arbejde i en længere årrække og opnå en dyb sproglig, kulturel og menneskelig fortrolighed med vores samarbejdskirker.

Cultural brokers

Disse missionærer er stadig meget vigtige, fordi de fungerer som »cultural brokers«, altså som »kulturelle mæglere«, nogen, der kender både en europæisk og en afrikansk kultur indefra. De er

i stand til at afkode et europæisk og et af afrikansk »sprog«, både rent sprogligt, men også kulturelt.

I et samarbejde mellem Danmark og Tanzania, mellem BDM og kirken i Tanzania, er de vigtige, både fordi de taler og forstår swahili og fordi de kender mange af de kulturelle koder, der er vigtige for at forstå hinanden. Alene af den grund er det vigtigt også fremadrettet at have missionærer udsendt, som senere kan tjene missionen som »cultural brokers« i et samarbejde mellem nord og syd!

Mellem kulturimperialisme og forkyndelse

I de sidste 50 år har der hvilet en skygge over, hvad vi kan kalde protestantisk kristen mission. Der stilles spørgsmålstegn ved, om evangeliet skal forkyndes for alle. Ideen om at evangeliet skulle forkyndes for al verden er gammel og dog ny.

Læser vi Apostlenes Gerninger, vil vi høre om mennesker, der brænder for at andre mennesker skal lære Kristus at kende. De første århundreder efter Jesu død og opstandelse er fyldt med beretninger om martyrer. Vidner, der var villige til at dø for troens skyld. Maler vi med en meget bred pensel, kan vi sige, at det gælder de første par århundreder.

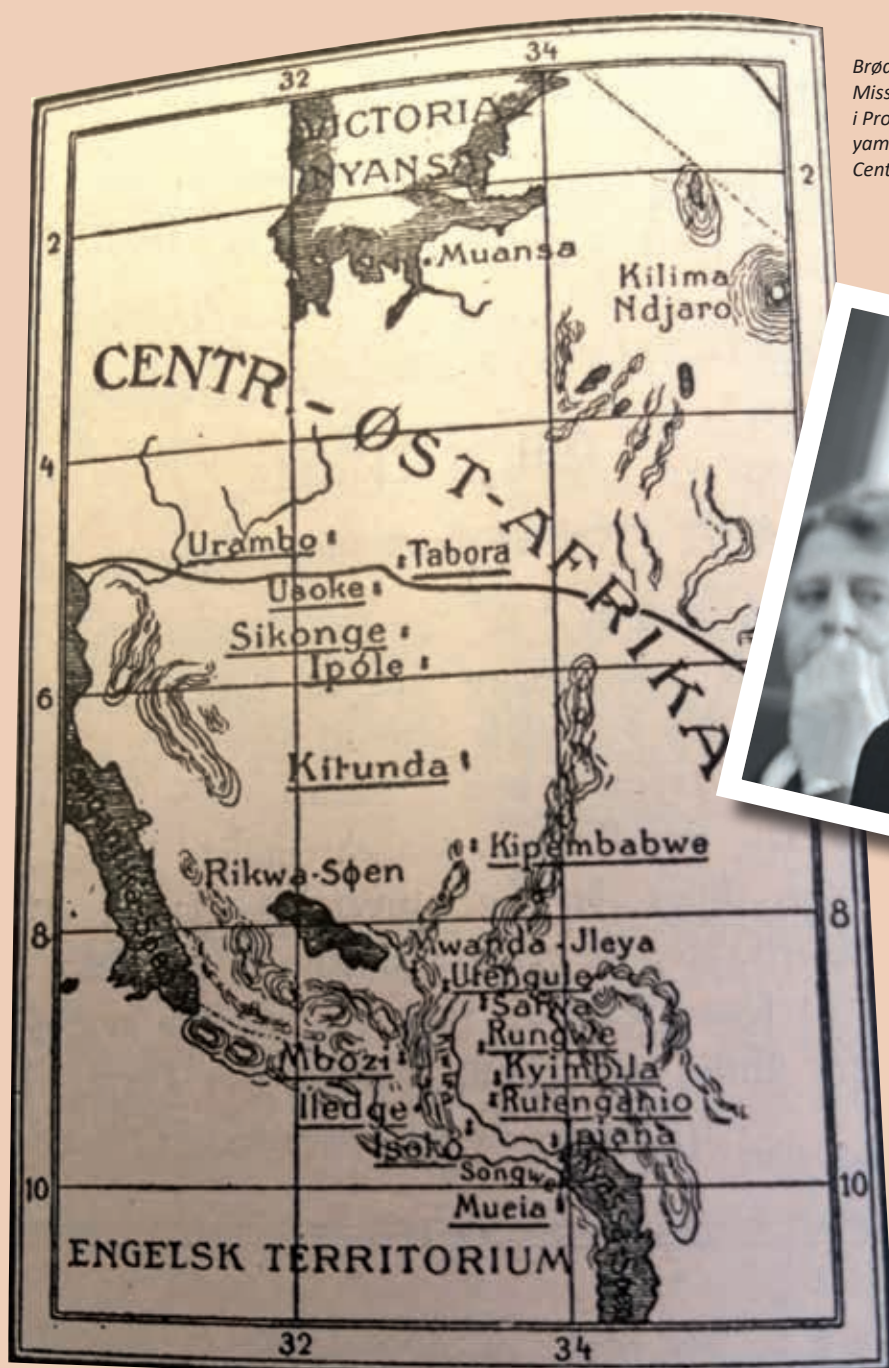
Den lange historie kort

Da Kejser Konstantin i 300-tallet gør kristendom til statsreligion, reduceres omfanget af kristenforfølgelser. Kristendom bliver til – ja, kristenhed (engelsk: Christendom), en politisk magtfaktor, en del af det etablerede civilsamfund. Kirken bliver en stadig voksende politisk faktor, der over lange stræk overtager den politiske magt.

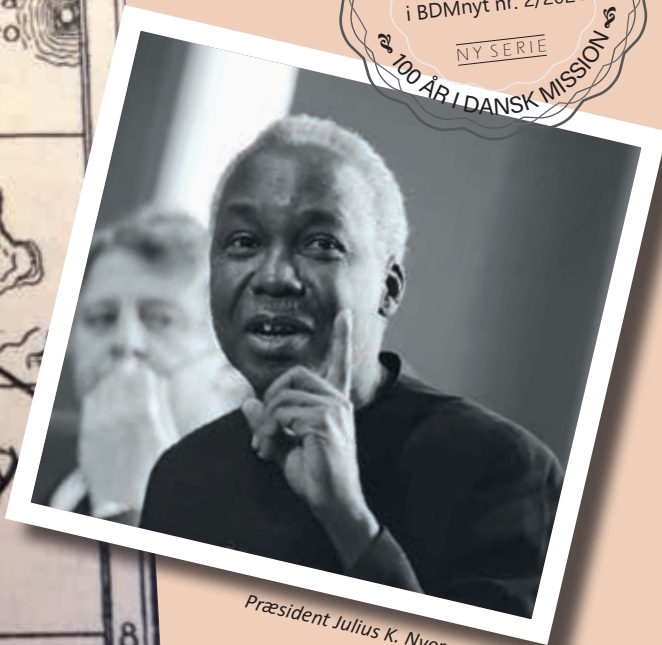
Magtkampen mellem kronen og korset, altså kongen og kirken bliver afgørende for megen udvikling. I adskillige århundreder pågår denne rivalisering. Det kendte symbol på, at den verdslige magt tager magten tilbage er, da Napoleon tager kronen fra paven og kroner sig selv. For at gøre en meget lang og kompliceret historie alt for kort og direkte, så kommer den europæiske kolonitid til at stå som et vigtigt symbol på, at magten er skiftet. Den verdslige magt koloniserer verden, solen går aldrig ned over det britiske imperium.

Kolonisering, mission og »civilisering«

Koloniseringen er forstået som civiliseringen af de vilde, af hedningene, og kirken er med på bagsmækken som den civiliserende faktor. Kolonimagten har brug for kristendommen til at legalisere koloniseringen som den gode kristne

Brødremenighedens
Missionsstationer
i Provinserne Un-
yamvesi og Nyassa i
Central-Øst-Afrika.

Præsident Julius K. Nyerere

ver Brødrekirken i Tanzania selvstændig i form af to provinser, Sydhøjlandet og Vest-Tanzania.

Selvstændigt Tanzania

Dette er afgørende for BDM. Fra 1920 bliver ansvaret for Brødrekirkens arbejde i Vest-Tanzania overgivet til British Mission Board, som beder BDM om hjælp. Tanganyika går fra at være tysk koloni, med ret begrænset tysk interesse i området, til at blive britisk mandatområde, ligeledes med behersket interesse i området. Godt 40 år senere bliver landet selvstændigt.

Brødrekirken i Vest-Tanzania bliver også selvstændig. Landet, nationen Tanzania under ledelse af Mwalimu (Lærer) Julius K. Nyerere skal finde sine egne ben. Partiet, det eneste, hedder TANU, senere kaldes det CCM, Revolutionspartiet. Nationen Tanzania »»

kulturs »tilbud« til de »laverestående« civilisationer.

Kolonitiden varer groft sagt lidt under 100 år. Så kommer modernismen, så kommer bevægelsen væk fra kolonialismen, så kommer selvstændighedsbevægelserne i det globale syd. Lokale, indfødte politikere vokser ud

af spirende politiske bevægelser blandt koloniernes lokalbefolkninger, mange af dem uddannet på missionsskoler.

Midt i 1960'erne falder den ene koloni efter den anden. I Tanzania sker det i 1962, og med stiftelsen af Unionen mellem Tanganyika og Zanzibar dannes i 1964 Tanzania. Stort set samtidigt bli-

»» vokser frem, med den afrikanske socialisme kaldet Ujamaa som styreform, en centraliseret planøkonomi, med stor lighed, – alle er stort set lige fattige! Nyerere formår at samle 120 stammer til en nation med fælles sprog, nemlig swahili, med ét parti, der ingen religion har, men hvis medlemmer bekender sig til forskellige religioner, det store flertal til kristendom eller islam.

Efter præsident Nyerere

Da Nyerere i 1986 med stor ære og værdighed træder tilbage som præsident, kommer afløseren, der ejer nogle iskiosker, ind og indfører en mere kapitalistisk samfundsmodel. Ujamaa henvises til historiebøgerne om end det, jeg vil kalde Pax Nyerere, Nyereres fred fortsat består. Tanzania udvikler sig i de efterfølgende godt 30 år til en relativt stabil nation, der blandt andet over lange stræk er en fredelig oase i et ellers temmelig kaotisk Afrika. Stabil, men fattig. Det er ved at ændre sig nu. Stabil, men med en voksende økonomi.

I hele denne hektiske proces udvikler Brødrekirken sig sammen med andre kirker og tilpasser sig de skiftende vinde. Det gælder også BDM, der finder sin rolle i den nye tid.

En forandret verden

En vigtig del af BDMs livsbetingelser er en vestlig verden i rivende udvikling. 1960'erne med brutal industrialisering, afstandtagen fra kolonitiden, selv om man gerne tog for sig af retterne, der var købt og betalt med kolonialiseringen. En stigende sekularisering, en tid, hvor ordet »mission« blev synonymt med ordet »kulturimperialisme«.

Dernæst 1970'erne med en begyndende trussel mod enhedskulturen i Danmark. Der begyndte at komme fremmedarbejdere fra Tyrkiet og Pakistan. Vietnam-krigen gjorde amerikanerne til skurke, men velfærdssamfundet i Danmark blomstrede. Den spirende internationale åbning blev druknet i skepsis overfor de fremmede. Nu gik der levende muslimer rundt i danske gader. Vi så ghettoer vokse frem. Den

Spedalske i Sikonge

*Tabora.
Hovedkirken i Vest-Tanzania*

evangeliske kristne diskurs, at vi skal forkynde evangeliet til frelse for mennesker, der ikke kender Kristus, blev der som nævnt stillet spørgsmålstejn ved.

Et moderne missionsselskab

BDM fortsatte dog ufortrødent. De nye vilkår gav vi os ind under. Flere og flere ressourcer blev brugt til uddannelse af ledere i Tanzania, vi sendte sundhedspersonale, så længe det var relevant, håndværkere og andre, der kunne tilbyde professionel viden. Evangeliserende missionærer var der stadig brug for. Ud af hele dette kaos af udvikling, afkolonisering, sekularisering og meget andet udviklede BDM sig til et moderne missionsselskab, der var og er meget bevidst om kaldet til klassisk mission:

Mission er altid forandringsparat, men også forankringsparat: Klar til at forholde sig til nye udfordringer. Klar til at stå fast på sit fundament, forankret i evangeliet.

FAKTA

100 år med BDM

Ny serie »100 år i dansk mission« af Jørgen Bøytler, præst i Brødre-menigheden og BDMs formand. Læs første del »BDMs store begyndelse« i BDMnyt nr. 4/2020 og fortsættelsen »BDM bryder nyt land« i BDMnyt nr. 2/2021.

AF TINE ELMELUND CHRISTENSEN, UNGDOMSSEKRETÆR

VOLONTØRKURSUS GIK ONLINE

Volontørkurset i januar blev afviklet online før turen gik til Tanzania

I foråret 2021 er vi i BDM så heldige at have et fyldt volontørhold. Det så i lang tid ud til, at de kunne komme afsted i midten af januar, men grundet pludselige ændringer i Udenrigsministeriets rejsevejledninger måtte BDM udskyde afrejsen en uge. Den helt særlige situation i Danmark ændrede dog ikke på, at volontørerne skulle klædes bedst muligt på, inden de kom afsted til Tanzania.

Kursus bag skærme

Volontørkurset var planlagt til at skulle finde sted i Christiansfeld i begyndelsen af 2021. Med et nyt forsamlingsloft på fem personer måtte vi tænke kreativt og lave formatet om, så vi kunne gennemføre kurset online. Fredag den 8. januar mødte volontørerne friske og oplagte op på Zooms digitale mødeplatform til et to-dags online-kursus. Bag hver deres skærm deltog de seks volontører i en række oplæg om livet som volontør. De hørte blandt andet om deres volontøropgaver, sundhed i forbindelse med opholdet og arbejdet, som BDM er involveret i forskellige steder i verden.

Smagsprøve på swahili

Volontørerne fik desuden en lille introduktion til det sprog, de alle skal lære, når de kommer frem, swahili. En opgave de gik til med oprejst pande. I

løbet af kurset fik vi også onlinebesøg af en flok af volontørerne fra 2020, som fortalte om, hvilke oplevelser de havde haft i Tanzania. De kommende volontører fik også rig mulighed for stille dem spørgsmål til det at være volontør.

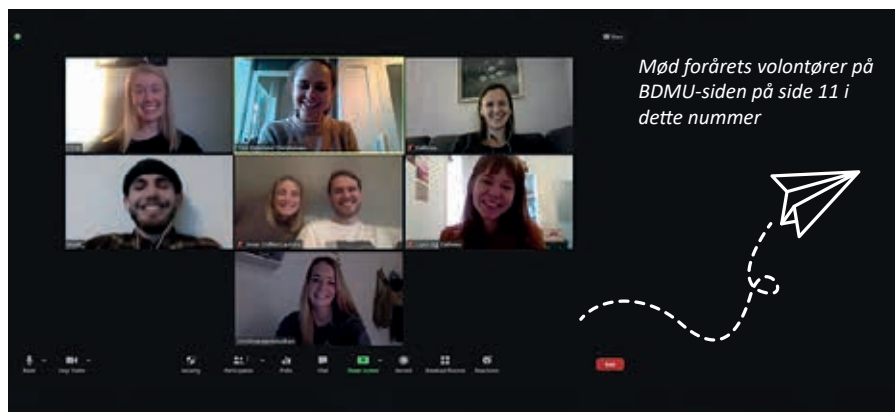
Kendskab før afrejse

Udover at forberede volontørerne på deres kommende opgaver har kurset også som formål, at de kan møde hinanden og lære hinanden bedre at kende, inden de skal afsted til Tanzania. Den naturlige ping-pong på et volontørkursus er svær at opnå, når det gennemføres online, men volontørerne deltog aktivt i både oplæggene og de samtaler, der fandt sted under kurset. Trods omstændighederne blev det alligevel

muligt for dem at lære hinanden lidt at kende. En fast del af kurset er et indslag, hvor volontørerne bliver bedt om at forholde sig til, hvordan de forventer at reagere i et volontørfællesskab. Det er med til at forberede dem på at skulle bo sammen i et tæt fællesskab, som også er et arbejdsfællesskab.

Gud med ud

Volontørkurset sluttede af med at tidligere ungdomssekretær og nuværende volontør i Sikonge, Christina Vejen Knudsen, holdt et oplæg om at have Gud med i sit volontørophold. Opløftede efter to gode dage, ser vi frem til at følge de kommende volontører i deres tid i Tanzania.

SENIOR GO OUT TILBAGE PÅ SPORET

Med Covid-19-vaccinen på vej og en normaliseret hverdag blandt sypigerne i Sumbawanga i Tanzania planlægger vi nu at afvikle den udskudte SENIOR GO OUT til efteråret. Her skal en gruppe på 12 danske seniorvolontører efter planen færdiggøre et nyt hjem for sypigerne på skolen i byen Sumbawanga. Rejseledere er Grethe og Aage Lorenzen fra Hjordkær. Der blev i foråret 2020 indsamlet over 80.000 kroner til byggeprojektet, som nu forventes igangsat i foråret 2021.

FØLG BDMs MISSIONÆ- RER

Følg, støt og bed for:
Rasmus Kjær Jensen (Kigoma), Mia & Michael Toldam Korsgård (Sikonge) og Janice & Mads Refshauge Jakobsen (Kipili).

Tilmeld dig nyhedsmails via e-mail til mhj@bdm-dk.dk

MISSIONSFEST SAMLER BAGLAND

Søndag den 9. maj indbyder BDM igen til missionsfest i Christiansfeld. Efter aflysningen sidste år håber vi, at corona-situationen tillader, at vi igen kan samles til en forårsdag med fokus på BDMs arbejde.

Dagen begynder kl. 10.00 med festgudstjeneste i Brødremenighedens kirke, hvor Niels Nymann Eriksen prædiker. Niels Nymann Eriksen er sognepræst ved Apostelkirken i København.

Efter gudstjenesten bydes på frokost i Søstrehusets multisal. Programmet fortsætter med nyheder fra ind- og udland samt generalforsamling med fremlæggelse af årsresultatet for 2020.

Det er gratis både at deltage og spise frokost. Der kan dog komme ændringer i henhold til corona-udviklingen. Følg med på www.bdm-dk.dk

BISKOP INDSAT I LAKE TANGANYIKA PROVINSEN

Søndag den 10. januar 2021 blev Charles Katale indsat som Lake Tanganyika provinsens første biskop. Lake Tanganyika er den nyeste provins i den verdensomspændende Brødrekirke. Provinsen blev dannet i 2013 og tæller i dag 27 sogne med cirka 27.000 medlemmer. De betjenes af 27 præster og 120 evangelister.

Ved indsættelsen i Tabora deltog BDMs formand Jørgen Bøytler og missionær Rasmus Kjær Jensen. Rasmus arbejder til daglig tæt sammen med Lake Tanganyika's ledelse ud fra hovedkontoret i Kigoma ved Tanganyikasøens nordøstlige bred.

TAK FOR GAVER I 2020

Igen i 2020 fik BDM hvad vi havde brug for – og lidt mere til. Tak for det! En stor stigning i salget af Herrnhuter stjerner og en god udvikling i gavebidragene med bl.a. flere nye fasttaftaler gør, at vi kommer ud af 2020 med et positivt årsresultat.

Med et øget aktivitetsniveau og flere udsendte missionærer er det nødvendigt, at indtægterne fra stjernesalg, genbrug og gavebidrag følger med udviklingen igen i år 2021. Tak for fortsat støtte til missionsarbejdet i en forandret verden i 2021. Sammen når vi længere ud!

BDMU

REDAKTØRER TINE ELMELUND CHRISTENSEN OG REBEKKA BRØDSGAARD KNUDSEN

Nyt volontørhold

I BDM har vi i dette forår den store glæde at kunne sende ikke mindre end ni volontører ud. Liane Plauborg og Kathrine Hagelskjær er volontører på børnehjemmet Peters House i Sumbawanga, hvor de blandt andet skal undervise børnene i engelsk og arrangere aktiviteter for dem. Julie Hedegaard, Heidi Pedersen, Mads Sørensen og Jonas Laulund er alle rejst til Kipili, hvor Julie og Heidi arbejder i kirkens førskole og Mads og Jonas er praktiske volontører på missionsstationen.

Som noget nyt er der tre volontører, som er rejst til Sikonge. Linnea Thomasen, Christina Vejen Knudsen og Frederik Ørskov er alle tilknyttet familien Toldam Korsgård, som i begyndelsen af 2021 begyndte deres missionærtjeneste i Sikonge. Frederik underviser Halfdan og Vilfred, som går i 5. og 3. klasse. Linnea og Christina passer familiens yngste, Eskil, og arbejder i førskolen, hvor han også går.

← CHRISTINA

← EMMA

3 skarpe tra

* Børnene sælger tomater

Igenem de sidste par år har Peters House opbygget en køkkenhave, hvor børnene dyrker forskellige grøntsager, som de senere får mulighed for at sælge. Dette er nu rigtig kommet i gang, og salget af tomater går godt.

* Pligter er en del af hverdagen

Også for børnene på Peters House! Her er en af de daglige pligter at passe godt på dyrene, som i øjeblikket består af en ko og ti grise.

* Mur skal skabe mere tryghed

Det næste store projekt på Peters House er byggeriet af en mur rundt om børnehjemmet. Det skal være med til at skabe tryghed for børnene. Pengene er samlet ind i Danmark, så byggeriet kan gå i gang i foråret.

Emma afløser Christina

Christina Vejen Knudsen har efter to et halvt års ansættelse som ungdomssekretær i BDM valgt at søge tilbage til det land, der i første omgang bragte hende til stillingen. Hun rejste i februar 2021 tilbage til Tanzania, som volontør i Sikonge og fratrådte derfor sin stilling som ungdomssekretær. Vi ønsker Christina held og lykke og takker hende for hendes indsats i BDM og blandt BDMs Unge. Ny ungdomssekretær er Emma Nørgård Kristoffersen fra Aarhus.

LÆS MERE PÅ BDM-DK.DK >

AF HELENE KIRKEGAARD PETERSEN

ALOHA!

Vi er kørt tværs over øen og befinder os nu på den sydøstlige del af Big Island på Hawaii. I modsætning til det tørre, solsvedne og vindblæste landskab vi oplevede omkring hovedbyen Kona, er der utroligt grønt og frodigt, næsten regnskovsagtigt, her i Pahoia-regionen. Træer og slyngplanter danner en grøn baldakin over de røde jordveje, vi har kørt på. Vores lejede sølvgrå Ford Mustang Cabriolet kommer virkelig til sin ret her.

I dag har jeg besøgt Yoni og hans kammerat John-Michael. De bor på et frimærke af en grund komplet omgivet af meterhøjt canegrass. Yoni er lige så stor en hippie og »free spirit«, som da vi lærte hinanden at kende i Israel for 10 år siden. Det er surrealistisk at mødes igen efter så mange år.

Vi går en tur rundt på grunden, og de viser mig det ene eksotiske frugttræ efter det andet. Her er så frodigt, at deres drøm om at brødføde begge fremtidige familier virker helt realistisk. Tilbage ved træhytten, deler vi et simpelt måltid, papaya og kogte æg. Derefter inviterer de mig med op på taget af hytten. Fra tagryggen kan jeg endelig se hen over det høje canegrass. Mod nordvest kan vi se Mauna Keas sneklædte tinde og mod syd, igennem alt det grønne, skimtes det altomgrænsende Stillehav. Det begynder at regne en lille smule, mens vi sidder der på række. Vi sidder længe uden at sige noget, så længe at jeg til sidst glemmer at bekymre mig om, hvordan jeg igen skal komme de to etager ned fra det nu glatte regnvåde tag i mine flade sneakers. Her er helt stille.

Yoni bliver den første til at bryde stilheden. Han vil lære mig den oprindelige betydning af ordet Aloha, der angiveligt er så meget mere end en hilsen. »Aloha means I recognize the air you breath«, siger han. Altså en dyb anerkendelse af det andet menneskes åndedræt og derved liv og eksistens. En anerkendelse af det andet menneskes berettigelse og værdi.

Som kristen tror jeg, at menneskets åndedræt er givet af Gud, at det er Guds, og at dette gør alle mennesker uendelig værdifulde. »I recognize the air you breath«. Wow, tænkt at kunne hilse et andet menneske på den måde. At kunne se mennesker omkring sig gennem Guds øjne.

Jeg må øve mig!

»Da formede Gud Herren mennesket af jord og blæste livsånde i hans næsebor, så mennesket blev et levende væsen« (1. Mos 2,7)

»For i ham lever vi, ånder vi og er vi« (ApG 17,28a)

Helene Kirkegaard Petersen er læge og bor på Frederiksberg. Hun er næstformand i BDMs bestyrelse og tidligere volontør i Kipili i 2011.

BRØDREMENIGHEDENS DANSKE MISSION